

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2022. május 5.*

„Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – 2011/83/EU irányelv – A 6. cikk (1) bekezdésének m) pontja – Fogyasztó és kereskedő közötti, távollevők között kötött szerződés – A kereskedő arra vonatkozó kötelezettsége, hogy a fogyasztót tájékoztassa a gyártói jótállás meglétéről és feltételeiről – Az ilyen kötelezettség keletkezésének feltételei – A fogyasztóval a gyártói jótállásról közlendő tájékoztatás tartalma – Az 1999/44/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdésének hatása”

A C-179/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a Bírósághoz 2021. március 23-án érkezett, 2021. február 11-i határozatával terjesztett elő

az **absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG**

és

a **the-trading-company GmbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jurimäe tanácselnök, N. Jääskinen, M. Safjan (előadó), N. Piçarra és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG képviselőjében C. Rohnke Rechtsanwalt,
- a the-trading-company GmbH képviselőjében A. Rinkler Rechtsanwalt,

* Az eljárás nyelve: német.

- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, J. Vlácil és S. Šindelková, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Noll-Ehlers, N. Ruiz García és I. Rubene, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 304., 64. o.) 6. cikke (1) bekezdése m) pontjának, valamint a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1999. L 171., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 223. o.) 6. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG (a továbbiakban: absoluts) és a the-trading-company GmbH között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya az előbbi arra vonatkozó kötelezettségének megléte vagy hiánya, hogy az általa forgalomba hozott termékekre harmadik személy által vállalt jótállásról információkat közöljön a vásárlóival.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az 1999/44 irányelv

- 3 Az 1999/44 irányelv (21) preambulumbekkezdése kimondja:

„mivel egyes áruajták adásvételekor a jelenlegi gyakorlat szerint az eladók és a gyártók garanciát nyújtanak a fogyasztási cikkekre olyan hibák tekintetében, amelyek egy bizonyos határidőn belül merülnek fel; mivel ez a gyakorlat ösztönözheti a versenyt; mivel bár az ilyen jótállás jogszerű marketingeszköz, de nem vezetheti félre a fogyasztókat; mivel annak érdekében, hogy a fogyasztót ne vezesse félre, a jótállásnak meghatározott információkat kell tartalmaznia, beleértve egy olyan nyilatkozatot, amely szerint a jótállás nem érinti a fogyasztó törvényen alapuló jogait”.
- 4 Ezen irányelv 1. cikkének szövege a következő:

„(1) Ezen irányelv célja a fogyasztási cikkek adásvételének [helyesen: adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak az] egyes vonatkozásait szabályozó tagállami törvényi, rendeleti és

közigazgatási rendelkezések közelítése a fogyasztóvédelem egységes minimális szintjének biztosítása érdekében a belső piac keretében.

(2) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

[...]

e) jótállás: az eladó vagy a gyártó kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben külön díj felszámítása nélkül, amely alapján a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó reklámban feltüntetett tulajdonságoknak nem megfelelő fogyasztási cikk vételárát visszatéríti, vagy az ilyen fogyasztási cikket kijavítja, kicseréli vagy az igényt más módon kezeli;

[...]”

5 Ezen irányelv 6. cikkének (2) bekezdése ekként rendelkezik:

„A jótállásnak

- utalnia kell arra, hogy a fogyasztót a fogyasztási cikkek adásvételét szabályozó hatályos nemzeti jog szerint törvényen alapuló jogok illetik meg, és nyilvánvalóvá kell tennie, hogy ezeket a jogokat a jótállás nem érinti,
- világosan és közérthetően meg kell határoznia a jótállás tartalmát és igénybevételének lényegi feltételeit, különösen a jótállás időtartamát és területi hatályát, valamint a jótállásra kötelezett nevét és címét.”

A 2011/83 irányelv

6 A 2011/83 irányelv (4), (5) és (7) preambulumbekkezdésének szövege a következő:

„(4) Az EUMSZ 26. cikke (2) bekezdésével összhangban a belső piacnak egy olyan, belső határok nélküli térséget kell alkotnia, amelyben biztosított az áruk és szolgáltatások, valamint a letelepedés szabadsága. A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött fogyasztói szerződések egyes vonatkozásainak harmonizációja szükséges az olyan valódi fogyasztói belső piac előmozdításához, amely megfelelő egyensúlyt teremt a fogyasztóvédelem magas szintje és a vállalkozások versenyképessége között, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett.

(5) [...] [A] fogyasztók tájékoztatására és az elállási jogra vonatkozó egyes rendelkezéseknek a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében való teljes harmonizációja hozzájárul a magas szintű fogyasztóvédelemhez és a fogyasztói piac jobb működéséhez.

[...]

(7) Néhány alapvető szabályozási elem teljes harmonizációjának jelentősen növelnie kell a fogyasztók és a kereskedők jogbiztonságát. Mind a fogyasztóknak, mind a kereskedőknek egyértelműen meghatározott jogi fogalmakon alapuló, az üzleti vállalkozások és a fogyasztók közötti szerződések egyes vonatkozásait Unió-szerte szabályozó egységes rendszerre kell tudnia támaszkodnia. E harmonizáció hatásaként a szabályok

széttagoltságából adódó akadályok eltűnnek, és megvalósul a belső piac ezen a területen. Ezeket az akadályokat csak uniós szinten meghatározott egységes szabályokkal lehet megszüntetni. Ezenkívül a fogyasztóknak magas szintű védelemben kell részesülniük az Unió egész területén.”

7 Ezen irányelv 1. cikke kimondja:

„Ennek az irányelvnek az a célja, hogy a fogyasztóvédelem magas szintjének elérése révén hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez azáltal, hogy közelíti a fogyasztók és kereskedők között kötött szerződésekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések bizonyos vonatkozásait.”

8 Ezen irányelv 2. cikkének 2., 7. és 14. pontja ekként rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

2. »kereskedő«: bármely természetes vagy – akár magán-, akár köztulajdonban álló – jogi személy, aki vagy amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt, aki vagy amely a kereskedő nevében vagy javára jár el;

[...]

7. »távollevők között kötött szerződés«: a kereskedő és a fogyasztó között áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében, a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül – a szerződés megkötésének időpontjával bezárólag kizárólag vagy vagy több távközlő eszköz alkalmazásával – kötött szerződés;

[...]

14. »jótállás«: a kereskedőnek vagy valamely gyártónak (»a jótállásra kötelezett«) a megfelelőség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettsége teljesítésén túlmenő bármely olyan kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben, amely alapján a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett tulajdonságoknak vagy a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelménynek nem megfelelő áru vételárát visszatéríti, vagy az ilyen árut kicseréli vagy kijavítja, illetve az áruhoz kapcsolódó szolgáltatást nyújt”.

9 Ugyanezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ez az irányelv – az irányelv rendelkezései által meghatározott feltételek szerint és mértékben – kereskedők és fogyasztók között kötött szerződésekre alkalmazandó. Az irányelv víz, gáz, villamos energia vagy távfűtés – akár közszolgáltatók általi – szolgáltatására vonatkozó szerződésekre is alkalmazandó, amennyiben e termékeket szerződés alapján biztosítják.”

10 A 2011/83 irányelv 5. cikke (1) bekezdése e) pontjának a következő a szövege:

„A fogyasztót a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől eltérő szerződés vagy annak megfelelő ajánlat mindaddig nem köti, amíg a kereskedő egyértelműen és közérthető módon tájékoztatást nem nyújt a fogyasztónak a következőkről, ha ezen információk a körülmények alapján nem nyilvánvalóak:

[...]

e) az áru megfelelőségének szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettség fennállására irányuló emlékeztetésen túl az értékesítés utáni szolgáltatások és adott esetben a jótállás [helyesen: jótállások] megléte és feltételei;

[...],

11 Ezen irányelv 6. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A fogyasztót a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, illetve annak megfelelő ajánlat mindaddig nem köti, amíg a kereskedő egyértelműen és érthető módon tájékoztatást nem nyújt a fogyasztónak a következőkről:

a) az áru vagy szolgáltatás lényeges tulajdonságai, az adathordozónak és az árunak vagy szolgáltatásnak megfelelő mértékben;

[...]

l) az áru megfelelőségének szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettség fennállására irányuló emlékeztető;

m) adott esetben az értékesítés utáni ügyfélszolgálati és egyéb szolgáltatások, valamint a jótállás [helyesen: jótállások] megléte és feltételei;

[...]”

A német jog

12 A Bürgerliches Gesetzbuch (polgári törvénykönyv, a továbbiakban: BGB) „Tájékoztatási kötelezettségek” című 312d. §-ának (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, illetve távollevők között kötött szerződés esetében a vállalkozó az [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (a polgári törvénykönyv hatálybalépéséről szóló törvény, a továbbiakban: EGBGB)] 246a. cikkének megfelelően köteles tájékoztatni a fogyasztót.”

- 13 A BGB „A jótállás különös szabályai” című 479. §-a (1) bekezdésének az alapügy tényállására alkalmazandó szövege kimondta:

„A jótállási nyilatkozatot (443. §) egyszerűen és érthetően kell megfogalmazni. Annak tartalmaznia kell:

1. a fogyasztó jogszabályon alapuló jogaira való hivatkozást, valamint az arra való utalást, hogy a jótállás nem korlátozza e jogokat, továbbá
2. a jótállás tartalmát és a jótállás érvényesítéséhez szükséges valamennyi lényeges információt, különösen a jótállás időtartamát és területi hatályát, valamint a jótállásra kötelezett nevét és címét.

[...]

- 14 Az EGBGB „Üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, illetve távollevők között kötött szerződés keretében – ide nem értve a pénzügyi szolgáltatásra vonatkozó szerződéseket – fennálló tájékoztatási kötelezettségek” című 246a. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„A kereskedő a BGB 312d. §-ának (1) bekezdése alapján a következő információkat köteles a fogyasztó rendelkezésére bocsátani:

[...]

9. adott esetben a vevőszolgálat, a vevőasszisztencia és a jótállás meglétével és feltételeivel kapcsolatos információk;

[...]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 15 Az absoluts az Amazon online kereskedelmi platformon a svájci Victorinox gyártó zsebkését kínálta értékesítésre. Az Amazon ezen ajánlatot bemutató oldala nem tartalmazott semmilyen, az absoluts vagy harmadik személy által nyújtott jótállásra vonatkozó információt, ám a „További műszaki információk” címszó alatt megjelent egy „Használati útmutató” című link. Erre a linkre kattintva a felhasználó egy kétoldalas információs lapra jutott, amelyet a kés gyártója írt és szerkesztett. A második oldalon többek között a következőképpen megfogalmazott „Victorinox-jótállás” volt olvasható: „A Victorinox-jótállás időbeli korlátozás nélkül (elektronikára 2 évig) bármely anyaghibára, illetve gyártási hibára kiterjed. A rendes elhasználódásból vagy a nem megfelelő használatból eredő károokra a jótállás nem terjed ki.”
- 16 A the-trading-company, az absoluts versenytársa, úgy véli, hogy ez utóbbi társaság nem szolgáltatott elegendő információt a kés gyártó által nyújtott jótállásról. Ezért a tisztességtelen versenyre vonatkozó német szabályozás alapján keresetet indított az absoluts arra történő kötelezése iránt, hogy az szüntesse meg az olyan ajánlatokat, amelyek nem hívják fel a fogyasztó figyelmét a törvényes jogaira és arra a tényre, hogy a gyártói jótállás nem korlátozza e jogokat, továbbá nem határozzák meg e jótállás területi hatályát.

- 17 A the-trading-company első fokon pervesztes lett, majd másodfokon az Oberlandesgericht Hamm (hammi regionális felsőbíróság, Németország) helyt adott a keresetének. E bíróság úgy ítélte meg, hogy a BGB 312d. §-a (1) bekezdése első mondatának és az EGBGB 246a. §-a (1) bekezdése első albekezdése első mondatának 9. pontja együttesen értelmezett rendelkezései alapján, amelyek a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontját ültetik át, az eladót a jótállással kapcsolatban tájékoztatási kötelezettség terheli, amennyiben az általa adott ajánlat – mint a jelen esetben – bármilyen formában jótállást tartalmaz. Ezenkívül e bíróság, miután pontosította, hogy e tájékoztatási kötelezettség terjedelmét a BGB 479. §-ának (1) bekezdése alapján kell meghatározni, amely az 1999/44 irányelv 6. cikkének (2) bekezdését ülteti át, megállapította, hogy az absoluts ajánlata nem tartalmazta a BGB e rendelkezésében megkövetelt információkat, és hogy az ügy iratainak egyetlen eleme sem utal arra, hogy a fogyasztó ezeket az információkat a rendelési folyamat egy későbbi szakaszában megkapta volna.
- 18 Az absoluts felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesgerichtshofhoz (szövetségi legfelsőbb bíróság) az Oberlandesgericht Hamm (hammi regionális felsőbíróság) ítélete ellen az elsőfokú ítélet helybenhagyása érdekében.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság először is azt kívánja megtudni, hogy az absoluts helyzetében lévő kereskedő a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja alapján köteles-e tájékoztatni a fogyasztót a gyártó által nyújtott jótállásról és annak feltételeiről. Konkrétabban a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a 2011/83 irányelv e rendelkezésében használt „adott esetben” kifejezésre figyelemmel a gyártói jótállásnak – a jelen esetben a Victorinox jótállásának – a pusztá megléte keletkeztet-e az érintett terméket forgalmazó kereskedő számára ilyen tájékoztatási kötelezettséget, vagy e kötelezettség csak abban az esetben jön létre, ha a kereskedő az ajánlatában említi a gyártói jótállást.
- 20 A 2011/83 irányelv szerkezetére és céljára, valamint annak szükségességére tekintettel, hogy ne korlátozzák aránytalanul a kereskedők alapvető jogait, a kérdést előterjesztő bíróság a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontját úgy kívánja értelmezni, hogy a gyártói jótállás pusztá megléte nem kötelezi a kereskedőt arra, hogy a vevőivel információkat közöljön e jótállásról.
- 21 Ebből kiindulva a kérdést előterjesztő bíróság másodsorban azt a kérdést veti fel, hogy a gyártói jótállásnak a kereskedő ajánlatában való pusztá említése – függetlenül annak formájától, és attól, hogy azt előtérbe helyezik-e, vagy sem – a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában írt tájékoztatási kötelezettséget keletkeztet-e, illetve ahhoz, hogy a kereskedőt ilyen kötelezettség terhelje, az is szükséges-e, hogy az ilyen említés a fogyasztó számára könnyen észlelhető legyen, sőt hogy ne legyen nyilvánvaló a fogyasztó számára, hogy a gyártói jótállás említése nem a kereskedőtől, hanem magától a gyártótól származik.
- 22 Abban az esetben, ha az olyan kereskedő, mint az absoluts a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében köteles a fogyasztó rendelkezésére bocsátani a gyártó által nyújtott jótállásra vonatkozó információkat, a kérdést előterjesztő bíróság harmadsorban arra keres választ, hogy ezen információknak milyen tartalommal kell rendelkezniük. Közlebbtről azt kívánja megtudni, hogy e tartalomnak azonosnak kell-e lennie az 1999/44 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében előírt tartalommal, vagy kevesebb információ is elegendő.

- 23 E körülmények között a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) A gyártói jótállás pusztá megléte önmagában elegendő-e a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában előírt tájékoztatási kötelezettség megalapozásához?
 - 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában előírt tájékoztatási kötelezettséget megalapozza-e pusztán a gyártói jótállásnak a kereskedő ajánlatában való említése, vagy e kötelezettség akkor áll fenn, ha az említés a fogyasztó számára azonnal megállapítható? Akkor is fennáll-e a tájékoztatási kötelezettség, ha a fogyasztó számára könnyen felismerhető, hogy a kereskedő csak a gyártó által a jótállással kapcsolatban szolgáltatott információkat teszi hozzáférhetővé?
 - 3) A gyártói jótállás meglétére és feltételeire vonatkozó, a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja szerint szükséges tájékoztatásnak ugyanazon információkat kell-e tartalmaznia, mint [az 1999/44] irányelv 6. cikkének (2) bekezdése szerinti jótállásnak, vagy kevesebb információ is elegendő?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első két kérdésről

- 24 Első és második kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontját akként kell-e értelmezni, hogy a kereskedőre e rendelkezés által rótt tájékoztatási kötelezettség a gyártó által nyújtott jótállás tekintetében e jótállás meglétének pusztá tényéből ered, vagy a kereskedőnek csak bizonyos körülmények között kell tájékoztatnia a fogyasztót e jótállás feltételeiről.
- 25 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy a 2011/83 irányelv 2. cikkének 7. pontja értelmében távollevők között kötött szerződés „a kereskedő és a fogyasztó között áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében, a kereskedő és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül – a szerződés megkötésének időpontjával bezárólag kizárólag egy vagy több távközlő eszköz alkalmazásával – kötött szerződés”. Következésképpen a kereskedő és a fogyasztó között online kereskedelmi platformon megkötött adásvételi szerződés a „távollevők között kötött szerződés” fogalma alá, és ennél fogva a 2011/83 irányelv 3. cikkének (2)–(4) bekezdésében előírt kizárások alkalmazásának hiányában ezen irányelv tárgyi hatálya alá tartozik, amelyet ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése határoz meg.
- 26 Ezen előzetes pontosítást követően először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2011/83 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében a kereskedőnek – mielőtt a fogyasztót a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, illetve az annak megfelelő ajánlat kötelezné – a fogyasztó számára világos és érthető módon különböző információkat kell nyújtania. E rendelkezés célja annak biztosítása, hogy a szerződés megkötése előtt közöljék a fogyasztóval mind a szerződési feltételekre és a szerződéskötés következményeire vonatkozó információkat – amelyek lehetővé teszik e fogyasztó számára annak eldöntését, hogy szerződéses jogviszonyt

- kíván-e létesíteni a kereskedővel –, mind pedig a szerződés megfelelő teljesítéséhez, és különösen a fogyasztó jogainak gyakorlásához szükséges információkat (2020. október 21-i Möbel Kraft ítélet, C-529/19, EU:C:2020:846, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Ami közelebbről a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában szereplő, szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettséget illeti, a kereskedőnek tájékoztatnia kell a fogyasztót „adott esetben az értékesítés utáni ügyfélszolgálati és egyéb szolgáltatások[ról], valamint a jótállások meglét[éről] és feltételei[ről]”.
- 28 Ami a jótállást illeti, e rendelkezés szövegéből és az „adott esetben” kifejezésből kitűnik, hogy amennyiben a kereskedő jótállást nyújt, köteles tájékoztatni a fogyasztót e jótállás meglétéről és feltételeiről.
- 29 Ezzel szemben e rendelkezés szövege nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy amennyiben gyártói jótállás fennáll, a kereskedő köteles-e tájékoztatni a fogyasztót e jótállás meglétéről és feltételeiről.
- 30 Egyfelől ugyanis a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában szereplő „adott esetben” kifejezés csupán annak pontosítására irányul, hogy az e rendelkezésben említett, szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettséget akkor kell alkalmazni, ha jótállás áll fenn, ám nem szolgál hasznos útmutatással azon kérdés megválaszolásához, hogy ha a gyártó által nyújtott jótállás a kereskedő által nyújtott jótálláson felül áll fenn, és a gyártói jótállás nem tárgya a fogyasztó és a kereskedő között kötendő szerződésnek, akkor a kereskedő e gyártói jótállás pusztá léte folytán köteles-e tájékoztatást nyújtani a fogyasztónak nem csupán a saját jótállásáról, de a gyártói jótállásról is.
- 31 Másfelől a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában szereplő „jótállások” kifejezés többes számban történő használata úgy értelmezhető, hogy az magában foglalja mind a kereskedő által ugyanazon termékekre vagy különböző termékekre nyújtott különböző jótállásokat, mind a kereskedő és a gyártó – mint különböző személyek – által nyújtott jótállásokat.
- 32 Mivel a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjának szövege önmagában nem teszi lehetővé a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdések megválaszolását, e rendelkezést a szövegkörnyezetére és az általa kitűzött célokra tekintettel kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2019. július 10-i Amazon EU ítélet, C-649/17, EU:C:2019:576, 35. és 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Először is, a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdése m) pontjának szövegkörnyezetét illetően meg kell állapítani, hogy a „jótállás” fogalmát a 2011/83 irányelv 2. cikkének 14. pontja úgy határozza meg, hogy az „a kereskedőnek vagy valamely gyártónak [...] bármely [...] kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben [...]”. Ebből következik, hogy a 2011/83 irányelv értelmében vett „jótállás” fogalma nemcsak a kereskedő által nyújtott jótállást foglalja magában, hanem a gyártó által nyújtott jótállást is.
- 34 Ezenkívül a 2011/83 irányelv 2. cikkének 2., illetve 14. pontjában szereplő „kereskedő” és „jótállás” fogalmak együttes értelmezéséből az következik, hogy az uniós jogalkotó számára semmi értelme nem lett volna a 2011/83 irányelv 2. cikkének 14. pontjában szereplő „vagy [...] gyártó” kifejezést használni, ha az ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában említett, a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó kötelezettség nem terjed ki – legalábbis bizonyos körülmények között – a gyártó által nyújtott jótállásra.

- 35 Ha ugyanis a gyártó közvetlenül vagy a nevében és javára eljáró más személy közvetítésével adja el a fogyasztónak az általa előállított terméket, akkor őt a 2011/83 irányelv 2. cikkének 2. pontja értelmében vett „kereskedőnek” kell tekinteni. Ilyen esetben az általa nyújtott jótállás csak az ezen irányelv 2. cikkének 14. pontja értelmében vett „kereskedő[i] [...] kötelezettségvállalásnak” számíthat, nem pedig az e rendelkezés értelmében vett „valamely gyártó” kötelezettségvállalásának.
- 36 E körülmények között a 2011/83 irányelv 2. cikkének 14. pontjában szereplő „vagy valamely gyártó” kifejezés olyan helyzetre utal, amelyben a kereskedő személye nem esik egybe a gyártó személyével. Márpedig, tekintettel arra, hogy a „jótállás” kifejezést kizárólag ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja, valamint a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéseken kívüli szerződések esetében az ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésének e) pontjában előírt hasonló rendelkezés használja, a „vagy valamely gyártó” kifejezésnek csak akkor lehet értelme, ha a szerződéskötést megelőző, e két rendelkezésben előírt tájékoztatási kötelezettség keretében a kereskedő – legalábbis bizonyos körülmények között – köteles a fogyasztó rendelkezésére bocsátani nem csupán a saját jótállására, hanem a gyártói jótállásra vonatkozó tájékoztatást is.
- 37 Egyébiránt olyan helyzetben, amikor a szerződéses jogviszony fő tárgya a kereskedőtől különböző személy által gyártott áru, a 2011/83 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt, szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségnek e tárgyra, azaz az érintett árura vonatkozó valamennyi lényeges információra ki kell terjednie, annak érdekében, hogy a fogyasztó a jelen ítélet 26. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően eldönthesse, hogy e fő tárgy tekintetében szerződést kíván-e kötni a kereskedővel. Márpedig az árunak a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjában kifejezetten említett „lényeges tulajdonságain” kívül az ilyen információk főszabály szerint magukban foglalják a termékhez szervesen kapcsolódó valamennyi garanciát, és azoknak a gyártó által nyújtott jótállás is a részét képezi.
- 38 Másodszor, ami a 2011/83 irányelv által követett célt illeti, emlékeztetni kell arra, hogy – amint az ezen irányelv (4), (5) és (7) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkéből kitűnik – ezen irányelv célja a fogyasztók magas szintű védelmének biztosítása a kereskedőkkel kötött ügyletekkel kapcsolatos tájékoztatásuk és biztonságuk biztosítása révén. Ezenkívül a fogyasztók védelmét az Unió politikáiban az EUMSZ 169. cikk, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. cikke biztosítja (2019. július 10-i Amazon EU ítélet, C-649/17, EU:C:2019:576, 39. pont).
- 39 Mindemellett a Bíróság megállapította, hogy a 2011/83 irányelv rendelkezéseinek értelmezése során, amint azt ezen irányelv (4) preambulumbekkezdése kimondja, biztosítani kell a megfelelő egyensúlyt a fogyasztóvédelem magas szintje és a vállalkozások versenyképessége között, tiszteletben tartva a vállalkozónak az Alapjogi Charta 16. cikkében rögzített vállalkozási szabadságát (lásd ebben az értelemben: 2019. július 10-i Amazon EU ítélet, C-649/17, EU:C:2019:576, 44. pont).
- 40 Ebben az összefüggésben, bár igaz, hogy a gyártói jótállásra vonatkozó tájékoztatásnak mint a kereskedővel tervezett szerződéses viszony tárgyát képező áruval szorosan összefüggő tényezőnek a fogyasztóval való közlése e fogyasztó védelmének magas szintjét biztosítja, az ilyen információk szolgáltatására vonatkozó feltétlen, minden körülmények között fennálló kötelezettség aránytalannak tűnik, különösen egyes vállalkozások, különösen a kisebb vállalkozások működésének gazdasági összefüggésében (lásd analógia útján: 2020. május 14-i EIS ítélet, C-266/19, EU:C:2020:384, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az

ilyen feltétlen kötelezettség ugyanis arra kényszerítené a kereskedőket, hogy jelentős mennyiségű munkát végezzenek az ilyen jótállásra vonatkozó információk összegyűjtése és naprakészen tartása érdekében, holott e kereskedők nem szükségszerűen állnak közvetlen szerződéses kapcsolatban a gyártókkal, és a gyártói jótállás kérdése főszabály szerint nem tartozik azon szerződés hatálya alá, amelyet a fogyasztóval kívánnak kötni.

- 41 E körülmények között a fogyasztóvédelem magas szintje és a vállalkozások versenyképessége közötti, a 2011/83 irányelv (4) preambulumbekzdésében említett megfelelő egyensúlynak azt a megfontolást kell eredményeznie, hogy a kereskedő a fogyasztónak csak akkor köteles a szerződéskötés előtt tájékoztatást nyújtani a gyártói jótállásról, ha a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó magas szintű védelemhez való jogos érdekének kell érvényesülnie azon döntésében, hogy kíván-e szerződést kötni ezzel a kereskedővel, vagy sem.
- 42 A jelen ítélet 27–41. pontjában elvégzett szó szerinti, rendszertani és teleologikus értelmezésből kitűnik, hogy a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában foglalt, szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettség kiterjed a kereskedő által nyújtott jótállásra, valamint a gyártó által nyújtott jótállásra is, amennyiben – amint az a jelen ítélet 41. pontjából kitűnik – a fogyasztónak az ezen irányelvben foglalt védelmi szintre tekintettel jogos érdeke fűződik e tájékoztatás megismeréséhez avégett, hogy a kereskedővel való szerződéskötésről döntést hozhasson. Ebből következik, hogy a kereskedő nem e jótállás pusztá léte, hanem az ilyen jogos érdek fennállása miatt köteles a fogyasztó rendelkezésére bocsátani a gyártói jótállásra vonatkozó, szerződéskötést megelőző tájékoztatást.
- 43 Következésképpen másodszer azt kell meghatározni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben a kereskedő ajánlatait jellemzik, a fogyasztónak jogos érdeke fűződik-e ahhoz, hogy a kereskedőtől a gyártó által nyújtott jótállásra, valamint az e jótállás feltételeire vonatkozó, szerződéskötést megelőző tájékoztatást kapjon.
- 44 E tekintetben el kell ismerni az ilyen jogos érdek fennállását, ha a kereskedő a gyártó által nyújtott jótállást ajánlatának központi vagy döntő elemévé teszi.
- 45 Közelebbről, ha a kereskedő kifejezetten felhívja a fogyasztó figyelmét a gyártói jótállás meglétére annak érdekében, hogy ezt eladásra vagy reklámra vonatkozó érvként használja, és ezáltal javítsa ajánlatának a versenytársai ajánlataival szembeni versenyképességét és vonzerejét, akkor alkalmazandó a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában foglalt tájékoztatási kötelezettség.
- 46 Egyrészt ugyanis az ilyen tájékoztatás a fogyasztó védelme szempontjából elengedhetetlen ahhoz, hogy a fogyasztót ne tévesszék meg a különböző fennálló jótállásokról és azok kapcsolatáról szóló, kevésbé világos, nem egyértelmű vagy hiányos információkkal, és különösen ahhoz, hogy a fogyasztó megérthesse, hogy a gyártó által nyújtott jótállás nem a kereskedőtől származik, és hogy adott esetben gyakorolható-e a kereskedő közvetítésével. Másrészt az ilyen tájékoztatási kötelezettség nem tekinthető aránytalan tehernek a kereskedő számára, mivel a kereskedő az ügy teljes ismeretében maga dönti el, hogy felhívja a fogyasztó figyelmét e tárgyra, és mivel a kereskedő ebből versenyelőnyre kíván szert tenni.
- 47 Ezzel szemben, ha a kereskedő ajánlata járulékos, jelentéktelen vagy elhanyagolható módon említi a gyártói jótállást, úgy, hogy az az ajánlat tartalmára és megjelenésére figyelemmel objektíve nem tekinthető sem a kereskedő kereskedelmi érvének, sem a fogyasztó megtévesztésére alkalmasnak,

- akkor a kereskedő nem kötelezhető ezen említés pusztá tényénél fogva arra, hogy a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja alapján a fogyasztó számára szerződéskötést megelőző tájékoztatást nyújtson e jótállásról.
- 48 Annak megállapítása érdekében, hogy a gyártói jótállás a kereskedő ajánlatának a jelen ítélet 44. pontja értelmében vett központi vagy meghatározó elemét képezi-e, figyelembe kell venni az érintett árura vonatkozó ajánlat tartalmát és általános felépítését, a gyártói jótállásra való hivatkozásnak az értékesítés vagy a reklámozás szempontjából meglévő jelentőségét, e hivatkozásnak az ajánlatban elfoglalt helyét, azon tévedés vagy félreértés kockázatát, amelyet e hivatkozás a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztóban az általa gyakorolható különböző jótállási jogok vagy a jótállás kötelezettjének tényleges kiléte tekintetében kiválthat, az ajánlatban az áruhoz kapcsolódó egyéb garanciákra vonatkozó magyarázatok meglétét vagy hiányát, valamint bármely más olyan tényezőt, amely alkalmas a fogyasztó védelme objektív szükségességének megalapozására.
- 49 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak e kritériumokra figyelemmel történő vizsgálata, hogy az alapügyben tekinthető-e a gyártói jótállásnak a kereskedő ajánlatában való feltüntetése e kereskedő ajánlata központi vagy döntő elemének, amely a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjában foglalt, szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettséget keletkeztethet. Bár e vizsgálat kizárólag a kérdést előterjesztő bíróság feladata, a Bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálása során szükség esetén pontosításokat adhat, amelyek célja, hogy iránymutatással szolgáljanak a nemzeti bíróság számára a határozathozatalban (2021. február 3-i FIGC és Consorzio Ge.Se.Av. ítélet, C-155/19 és C-156/19, EU:C:2021:88, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a gyártói jótállást maga az ajánlat szövege nem említette közvetlenül, és így azt a kereskedő nem használta jelentős mértékben értékesítési érveként, illetve reklámcélra.
- 51 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy e jótállást csak kiegészítő jelleggel említették az ajánlatban, mégpedig a „További műszaki információk” rovatban szereplő „Használati útmutató” című link útján elérhető gyártói tájékoztató lap második oldalán; e kifejezések főszabály szerint a gyártó által az érintett termékkel kapcsolatban szolgáltatott információkra utalnak. Továbbá e jótállás nem a kereskedő, hanem éppen a gyártó által készített tájékoztatóból eredt, amely kifejezetten gyártói jótállásként azonosítja a jótállást. Végül annak kockázata, hogy a jótállás jellegét és a kötelezett tényleges kilétét illetően megtéveszthetik a fogyasztót, annál is inkább elhanyagolható, mivel az ajánlatban sehol nem szerepelt a gyártó által nyújtottal versengő jótállás.
- 52 E körülmények között – fenntartva a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat szükségességét – megállapítható, hogy a gyártói jótállás olyan megemlítése, mint az alapügyben történt, nem tekinthető a kereskedő ajánlata központi, illetve döntő elemének.
- 53 A fenti megfontolásokra tekintettel az első és a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontját akként kell értelmezni, hogy a kereskedőre e rendelkezés által rótt tájékoztatási kötelezettség a gyártó által nyújtott jótállás tekintetében nem e jótállás meglétének pusztá tényéből ered, hanem csak akkor keletkezik, ha a fogyasztónak – avégett, hogy eldönthesse, köt-e szerződést a kereskedővel – jogos érdeke fűződik az e jótállással kapcsolatos információk megismeréséhez. Ilyen jogos érdek különösen akkor állapítható meg, ha a kereskedő a gyártói jótállást az ajánlatának központi vagy döntő elemévé teszi. Annak meghatározása céljából, hogy a jótállás ilyen központi vagy döntő elemnek

minősül-e, figyelembe kell venni az érintett árura vonatkozó ajánlat tartalmát és általános felépítését, a gyártói jótállásra való hivatkozásnak az értékesítés vagy a reklámozás szempontjából meglévő jelentőségét, e hivatkozásnak az ajánlatban elfoglalt helyét, azon tévedés vagy félreértés kockázatát, amelyet e hivatkozás a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztóban az általa gyakorolható különböző jótállási jogok vagy a jótállás kötelezettjének tényleges kiléte tekintetében kiválthat, az ajánlatban az áruhoz kapcsolódó egyéb garanciákra vonatkozó magyarázatok meglétét vagy hiányát, valamint bármely más olyan tényezőt, amely alkalmas a fogyasztó védelme objektív szükségességének megalapozására.

A harmadik kérdésről

- 54 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontját akként kell-e értelmezni, hogy a gyártói jótállás feltételeivel kapcsolatban a fogyasztó rendelkezésére bocsátandó tájékoztatás az 1999/44 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében említett információknak felel meg.
- 55 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1999/44 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen irányelv célja a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak az egyes vonatkozásait szabályozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítése a fogyasztóvédelem egységes minimális szintjének biztosítása érdekében a belső piac keretében.
- 56 Ami közelebbről az 1999/44 irányelv 6. cikkének (2) bekezdését illeti, e rendelkezésnek az ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdésének e) pontjával és (21) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett szövegéből kitűnik, hogy mind az eladó, mind pedig a gyártó által nyújtott jótállásnak tartalmaznia kell bizonyos, az ugyanezen irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében felsorolt információkat annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztót ne tévesszék meg.
- 57 Hangsúlyozni kell, hogy az 1999/44 irányelv 6. cikkének (2) bekezdése és a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja, noha mindkettő az eladó vagy a kereskedő, illetve a gyártó által nyújtott jótállásra vonatkozik, eltérő célokat követ. Ugyanis, míg e rendelkezések közül az első azon információk pontosítására irányul, amelyeknek e jótállásban szerepelniük kell, a második célja – amint az többek között a szövegéből kitűnik – az, hogy a fogyasztó számára az ilyen jótállás meglétéről és feltételeiről szóló, szerződéskötést megelőző tájékoztatást nyújtson.
- 58 Ily módon a kereskedőnek, azokban az esetekben, amikor a fogyasztó számára a gyártói jótállásra vonatkozóan kell a szerződéskötést megelőzően információkat szolgáltatnia, a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja alapján csak az e jótállás meglétére és feltételeire vonatkozó információkat kell közölnie, nem pedig az e jótállás teljes tartalmára vonatkozó információkat.
- 59 Következésképpen meg kell határozni, melyek az 1999/44 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében felsorolt különböző elemek közül azok, amelyek a jótállásnak a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében vett „feltételeire” vonatkoznak.
- 60 E tekintetben, amint azt a Bizottság az írásbeli észrevételeiben hangsúlyozza, az 1999/44 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése nem a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében vett jótállásra alkalmazandó feltételekre vonatkozik, hanem a jogszabályi megfelelési garancia fennállásának felidézésére irányul.

- 61 Ami az 1999/44 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdését illeti, rá kell mutatni arra, hogy „a jótállás tartalma” és „igénybevételének lényegi feltétel[ei], különösen a jótállás időtartam[a] és területi hatály[a]” szükségképpen a jótállásnak a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében vett feltételeit jelentik. Továbbá „a jótállásra kötelezett nev[e] és cím[e]” e jótállási feltételek közé tartozik, mivel a körülményektől függően a kötelezett kiléte és földrajzi elhelyezkedése a jótállás feltételeire vonatkozóan további releváns információkat szolgáltat.
- 62 Mindemellett figyelembe véve egyrészt az 1999/44 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében szereplő „a jótállás tartalma” és „igénybevételének lényegi feltétel[ei]” kifejezések általános jellegét, másrészt pedig az abban szereplő elemek példálózó jellegét, a jótállás 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében vett „feltételeinek” fogalma nem korlátozódhat a jótállás időtartamára és területi hatályára, valamint a jótállásra kötelezett nevére és címére.
- 63 E fogalom szükségképpen magában foglalja a jótállás alkalmazási és teljesítési feltételeinek összességét, emlékeztetve arra, hogy – amint az a jelen ítélet 53. pontjából kitűnik – a gyártói jótállásra vonatkozó, szerződéskötést megelőző információkat kizárólag abból a célból kell megadni, hogy lehetővé tegyék a fogyasztó számára azon döntés meghozatalát, hogy köt-e szerződést a kereskedővel, vagy sem.
- 64 Ennélfogva a kereskedő a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének az 1999/44 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdésével összefüggésben értelmezett m) pontja alapján – annak érdekében, hogy megfeleljen a fogyasztó jelen ítélet 53. pontjában meghatározott jogos érdekének – köteles a fogyasztó rendelkezésére bocsátani az érintett jótállás alkalmazási és teljesítési feltételeire vonatkozó valamennyi információt, ami nemcsak a Bizottság által az írásbeli észrevételeiben kifejtett elemeket – a javítás helyét, illetve a jótállás esetleges korlátozásait – foglalhatja magában, hanem ahogyan az a jelen ítélet 61. pontjában szerepel, a kötelezett nevét és címét is.
- 65 A fenti megfontolásokra tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontját az 1999/44 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdésével összefüggésben akként kell értelmezni, hogy a gyártói jótállás feltételeivel kapcsolatban a fogyasztó rendelkezésére bocsátandó tájékoztatás magában foglalja az ilyen jótállás alkalmazási és teljesítési feltételeire vonatkozó összes olyan információt, amely lehetővé teszi a fogyasztó számára annak eldöntését, hogy köt-e szerződést a kereskedővel, vagy sem.

A költségekről

- 66 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontját akként kell értelmezni, hogy a kereskedőre e rendelkezés által rótt tájékoztatási kötelezettség a gyártó által nyújtott jótállás tekintetében nem e jótállás meglétének pusztán tényéből ered, hanem csak akkor keletkezik, ha a fogyasztónak – avégett, hogy eldönthesse, köt-e szerződést a kereskedővel – jogos érdeke fűződik az e jótállással kapcsolatos információk megismeréséhez. Ilyen jogos érdek különösen akkor állapítható meg, ha a kereskedő a gyártói jótállást az ajánlatának központi vagy döntő elemévé teszi. Annak meghatározása céljából, hogy a jótállás ilyen központi vagy döntő elemnek minősül-e, figyelembe kell venni az érintett árura vonatkozó ajánlat tartalmát és általános felépítését, a gyártói jótállásra való hivatkozásnak az értékesítés vagy a reklámozás szempontjából meglévő jelentőségét, e hivatkozásnak az ajánlatban elfoglalt helyét, azon tévedés vagy félreértés kockázatát, amelyet e hivatkozás a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztóban az általa gyakorolható különböző jótállási jogok vagy a jótállás kötelezettjének tényleges kiléte tekintetében kiválthat, az ajánlatban az áruhoz kapcsolódó egyéb garanciákra vonatkozó magyarázatok meglétét vagy hiányát, valamint bármely más olyan tényezőt, amely alkalmas a fogyasztó védelme objektív szükségességének megalapozására.**
- 2) **A 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontját a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdésével összefüggésben akként kell értelmezni, hogy a gyártói jótállás feltételeivel kapcsolatban a fogyasztó rendelkezésére bocsátandó tájékoztatás magában foglalja az ilyen jótállás alkalmazási és teljesítési feltételeire vonatkozó összes olyan információt, amely lehetővé teszi a fogyasztó számára annak eldöntését, hogy köt-e szerződést a kereskedővel, vagy sem.**

Aláírások